



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Pastorum Sive Instructio Practica Neoparochorum

Dirckinck, Johann

Treviris, 1702

Caput. 25. De correctione Pastoralis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51873)

CAPUT XXV.

De monitione & correctione Pastoralis.

Deus mandavit unicuique de proximo suo. Eccli. 17. 12. Quod mandatum neminem non concernit; omnes fideles, non secus atque alia præcepta affirmativa obstringit, licet non pro omni tempore; sed tunc duntaxat, cum omnia adjuncta concurrunt, quæ ad finem propositum servant. Quod si verò præcepto hoc omnes tenentur, quanto magis Pastor animarum? præsertim in correctione delinquentium, quæ hujus amoris, omnes complectentis, effectus est. Pro cuius intelligentia, scire oportet Parochum sequentia.

1. Fideles reliqui, hæc corrigendi obligatione tenentur, tanquam membra, Pastor verò tanquam caput, membrorum incolumitati invigilare obligatur. 2. Reliqui muneri suo faciunt satis, corrigendo illa, in quorum notitiam deveniunt: Pastor, quan-

Y

tu e-

tum honesti ratio sinit, inquirere tenetur, ut providere valeat. 3. Reliqui delicta certa tantum; Pastor etiam dubia corrigere, vel saltem inquirere tenetur, tanquam Pater de Filiis: ut enim ait S. Joannes Chrysostomus: *Licet Patri, de Filio suspicari*: nam periculum non est, ut suspiciones illas, in bonum Filiorum non referat. Cui ad stipulatur Doctor Angelicus, 2. 2. q. 33. a. 6. asserens: *Qui habet spirituales curam alicujus, debet eum querere ad hoc, ut corrigat de peccatis.*

Frivola proinde Pastoris est excusatio, oggerentis, blasphemos, detractores, corruptores aliorum, profanatores festorum &c se non sistere ejus oculis, nisi sub ferias paschales: non est expectandum Pastori, donec ipsum quærat ovis amissa: ipse est, per avia & devia quærare perditam.

4. Reliqui, dum corrigunt, sæpe elemosynam tantum spiritualem tribuunt: Parochus pendit debitum: necque alii citra noxam correctione absti-

abstinent, cum ex ea damnum grave imminet, certis demptis casibus, Parochos ejusmodi metus non excusat, non solum cum gravissime, sed etiam cum graviter proximus periclitatur: non enim satisfacit Pastor si lupo jam gregem aggresso resistat; sed etiam venienti debet obviam procedere: alias Mercenarii instar, *videt lupum venientem & fugit*: Pastor vero intrepidus frontem opponit, ut abigat

§. Reliqui non tenentur corrigere, ubi spes verisimilis aliquid proficendi, non affulget. Curio autem tenetur, licet nulla spes fructus affulgeat; cum ejus correctio paterna potius, quam fraterna sit. Tunc solum supersedere licet, cum ex ea admonitione plus timetur mali, quam speretur boni; exasperando solum, atque efficiendo, ut correctus, bufonis instar, inter verbera intumescat, tam non ponens venenum, quam ut illud reddat nocentius.

Ceterum si Pastor officio huic defit, & velex metu, vel spe, vel adulatione taceat, canis mutus appellatur, non valens latrare, alienorumque se criminum reum facit. *Quod infirmum fuit, non consolidastis: quod agrotum, non sanastis: ait Propheta.* Cui subscribit D. Augustinus, de verbis Domini serm. 16. *Si neglexeris corrigere, peior eo factus es, qui peccavit.*

Correctio autem Pastoris alia est publica, in concione; alia privata. Peccata publica, publicè reprehenduntur; privata privatim: Licet publica subinde non expediat reprehendere, nec profiti, dum non raro unus alteri, non sibi dicta applicat: unde necesse est etiam privatim monere.

Rursus alia est correctio cum confusione & poenâ conjuncta, quæ jurisdictionem in foro externo habentibus competit: alia est correctio, quæ remedium est, atque hæc Parochis convenit. Requirit autem hæc geminas virtutes, charitatem & prudentiam.

am. Charitas cum mansuetudine corrigi-
præsertim si quis improvisò, aut
passione aliquâ vehementiore impul-
sus, in peccatum lapsus sit: tunc enim
valet illud Apostoli. *Si quis præoc-
cupatus fueris in aliquo delicto, huius-
modi instruite in spiritu lenitatis.* Ad
Gal. 6. Quamvis alterum nimis le-
nitatis extremum quoque vitandum
sit. Si verò peccator contumax fue-
rit, & callum induxerit, non ita leni-
ter palpandus est. Prudentia sugge-
rit tempus opportunum; ut inftar
Medici, tempore paroxysmi, medi-
cinam non porrigat, sed cum æstus de-
ferbuerit. Nec absterreatur, licet
monitio, non ad eò æquo animo susci-
piatur: Nec animum despondeat, &
primâ secundâ, tertiâque vice, non
proficiat: Sed constanter pergat, ar-
guat, obsecret, increpet in omni
patientia, donec tandem emendatio
subsequatur.